ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 45

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 137. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου».. 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

153. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251)1960 Β.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β.Ν.» (Φ.Ε.Κ. 55Α) 2

154. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς. 3

155. Περὶ συστάσεως Κοινοτικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων ἀντὶ ἑτέρων καταργουμένων. 4

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 106)69 Β.Δ. ἁρμοδιότητος Ὑπ. Ἐθν. Ἀμύνης (Α.Α.) 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 137

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας ὑπογραφείσης τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Δεκεμβρίου 1965 ὑπογραφεῖσα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας σύμβασις «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου», ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

2. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως κτῶνται ἰσχὺν διατάξεων νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας, περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς συνδρομῆς ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου.

Κοιναὶ διατάξεις διὰ τὰς ἐπιδόσεις καὶ τὰς δικαστικὰς παραγγελίας.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ παρέχουν ἀμοιβαίως δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐπί τε τῆς ἀμφισβητουμένης καὶ τῆς ἐκουσίας δικαιοδοσίας. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ὑπηκοότης τῶν προσώπων πρὸς ἃ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις ἢ τῶν ὁποίων ἡ ἐξέτασις ἀποτελεῖ ἀντικείμενον αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ αἰτήσεις ἐπιδόσεως ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς θὰ διαβιβάζωνται δι' ἀλληλογραφίας μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείων τῶν ὑψηλῶν συμβαλλαμένων

Μερῶν, ἑκατέρου τούτων δυναμένου ὅπως χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν διαβίβασιν ταύτην τὴν διπλωματικὴν ὁδόν.

2. Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αἰτήσεων ἐπιδόσεως καὶ αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς συντασσόμενα ἔγγραφα, δέον νὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸ αἰτοῦν Κράτος διὰ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐγένετο χρῆσις ὅπως ἐπιληφθῇ τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἡ αἴτησις.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἐγένετο ἡ αἴτησις δὲν εἶναι ἁρμοδία, αὕτη διαβιβάζει τὴν αἴτησιν ἐπιδόσεως ἢ τὴν αἴτησιν δικαστικῆς συνδρομῆς εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχήν. Αὕτη πληροφορεῖ περὶ τούτου τὴν αἰτοῦσαν Ἀρχὴν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Κράτος πρὸς ὃ ἡ αἴτησις δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς, πλὴν ἂν θεωρῇ ὅτι αὗται δύνανται νὰ προσβάλλουν τὴν κυριαρχίαν, τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν αὐτοῦ.

2. Τὸ αἰτοῦν Κράτος δέον νὰ καθίσταται ἐνήμερον περὶ τῆς ἀρνήσεως καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἀρνήσεως διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2.

Ἐπιδόσεις.

Ἄρθρον 5.

Αἱ αἰτήσεις ἐπιδόσεως ἐγγράφων δικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων δέον νὰ ἀναφέρουν τὴν Ἀρχὴν ἐξ ἧς προέρχεται τὸ ἔγγραφον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἰδιότητα τῶν διαδίκων, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποδέκτου καὶ τὴν φύσιν τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ἢ συνοδεύεται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἡ ἐπίδοσις θὰ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναλόγων ἐπιδόσεων.

2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον δὲν εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις ἢ δὲν συνοδεύεται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις θὰ δύναται νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιδόσεως διὰ τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸν ἀποδέκτην, ἐὰν οὗτος εἶναι διατεθειμένος νὰ τὸ παραλάβῃ.

3. Αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἡ ἐπίδοσις θὰ γίνεται κατὰ κανόνας διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν Νομοθεσίαν ταύτην.

4. Ἡ ἐν παραγράφῳ 1 μετάφρασις δέον νὰ ἐπικυροῦται διὰ τὴν ἀκρίβειαν ὑπὸ διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ἐκπροσώπων τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἢ ὑπὸ ὡρισμένου μεταφραστοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἐπίδοσις ἀποδεικνύεται εἴτε δι' ἀποδεικτικοῦ δεόντως χρονολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ἀποδέκτου, ἢ ὁσάκις δὲν ἐζητήθη ἡ ἐπίδοσις προσωπικῶς εἰς τὸν ἀποδέκτην, ὑπὸ τοῦ προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεχειρίσθη τὸ ἔγγραφον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν, εἴτε διὰ βεβαιώσεως τῆς Ἀρχῆς, πρὸς ἣν ἡ αἴτησις, πιστοποιούσης τὸ γεγονός, τὸν τύπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιδόσεως. Τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ βεβαίωσις δέον νὰ περιλαμβάνουν τὰς ἀναγκαίας ἐνδείξεις διὰ τὴν ἐξατομίκευσιν τοῦ ἐγγράφου.

2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον ἢ ἡ μετάφρασις αὐτοῦ διαβιβασθῇ εἰς ἀντίτυπα, τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ βεβαίωσις, θὰ συντάσσωνται αἰτήσει τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἀντιτύπου ἢ θὰ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν αἰτήσεων ἐπιδόσεως δὲν θὰ ζητῆται ἀπόδοσις δαπανῶν ἀπὸ τὸ αἰτοῦν Κράτος.

Ἄρθρον 9.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐπίδοσιν δικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων ἐγγράφων εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους διὰ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν του ἐκπροσώπων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀπαιτήσεως πρὸς τοῦτο ἐξαναγκαστικοῦ μέτρου.

Αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς δέον νὰ μνημονεύουν τὴν Ἀρχὴν ἐξ ἧς προέρχονται ὡς καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἰδιότητα τῶν διαδίκων. Δέον ἐπὶ πλέον αὗται νὰ καθορίζουν ἐπακριβῶς τὴν διαδικαστικὴν ἢ ἄλλην δικαστικὴν πρᾶξιν ἧς ζητεῖται ἡ διενέργεια.

2. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς δέον νὰ φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς Ἀρχῆς ἐξ ἧς προέρχονται. Οὐδεμία ἄλλη διατύπωσις ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρον 11.

Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς ὡς καὶ τὰ εἰς αὐτὰς ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις. Αἱ μεταφράσεις αὗται δέον νὰ πληροῦσι τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 6.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, τοὺς διέποντας ἀναλόγους διαδικαστικὰς ἢ δικαστικὰς πράξεις.

2. Αἰτήσει τῆς αἰτούσης Ἀρχῆς ἡ αἴτησις δικαστικῆς συνδρομῆς ἐκτελεῖται συμφώνως πρὸς κανόνας διαφόρους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἡ αἴτησις, ἐφ' ὅσον ἡ Νομοθεσία αὕτη διατίθεται εἰς τοῦτο.

3. Ἡ Ἀρχὴ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ὑποχρεοῦται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως δικαστικῆς συνδρομῆς ἐντὸς τῆς ἐφικτοτέρας δυνατῆς προθεσμίας.

4. Ἡ αἰτοῦσα τὴν Δικαστικὴν Συνδρομὴν Ἀρχὴ θὰ καθίσταται ἐπὶ τῇ αἰτήσει της ἐγκαίρως καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐνήμερος περὶ τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου ἐκτελέσεως τῆς αἰτηθείσης δικαστικῆς συνδρομῆς, ἵνα οἱ ἐνδιαφερόμενοι διάδικοι ὦσιν εἰς θέσιν νὰ παρασταθῶσιν ἢ νὰ ἐκπροσωπηθῶσι κατ' αὐτήν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αἰτήσεων δικαστικῆς συνδρομῆς δὲν ζητῆται ἀπὸ τὸ αἰτοῦν Κράτος ἡ ἀπόδοσις δαπανῶν, ἐξαιρέσει τῶν τυχὸν καταβληθεισῶν εἰς πραγματογνώμονας ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 14.

Οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ἐκπρόσωποι ἑκάστου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύνανται νὰ ἐκτελοῦν αἰτήσεις δικαστικῆς συνδρομῆς προερχομένας ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τῆς ἰδίας αὐτῶν Χώρας, σχετικὰς μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑπηκόων τῶν διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους. Ἐὰν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους εἰς ὃν ἀνήκουν οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ἐκπρόσωποι τὸ προβλέπουν, οὗτοι δύνανται ἐπίσης νὰ δέχωνται ὅρκον τῶν ἐν λόγῳ ὑπηκόων.

Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἀσκήσουν πρὸς τοῦτο ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

Ἐγγυοδοσία ἀλλοδαποῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Με-

ρῶν, οἵτινες ἔχουν τὴν κατοικίαν των ἢ τὴν συνήθη διαμονήν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν δύο Κρατῶν, ἐνάγοντες ἢ παρεμβαίνοντες ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἑτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους, ἀπαλλάσσονται πάσης ἐγγυήσεως ἢ ἐγγυοδοσίας ὑφ' οἱανδήποτε ὀνομασίαν, δυναμένης νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτοὺς λόγῳ τῆς ἰδιότητός των ὡς ἀλλοδαπῶν ἢ τῆς ἐλλείψεως κατοικίας ἢ διαμονῆς εἰς τὸ Κράτος τοῦ Δικαστηρίου ὅπερ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων συσταθέντων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ ἐχόντων τὴν ἕδραν των εἰς μίαν τῶν χωρῶν τούτων.

3. Ὅσον ἀφορᾷ οἱανδήποτε ἄλλην καταβολὴν δυναμένην νὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνάγοντας ἢ τοὺς παρεμβαίνοντας τοὺς προβλεπομένους εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, οὗτοι ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ παρεμβαίνων ἀπηλλάγη τῆς ἐγγυήσεως ἢ ἐγγυοδοσίας ἢ οἱασδήποτε ἄλλης καταβολῆς βάσει εἴτε τοῦ ἄρθρου 15 τῆς παρούσης συμβάσεως εἴτε τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους τοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας οὗτος θὰ κατεδικάζετο εἰς ἔξοδα καὶ δαπάνας τῆς διαδικασίας θὰ ἐκτελῆται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Κράτους ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις αὕτη κατέστη τελεσίδικος καὶ εἶναι ἐκτελεστὴ εἰς τὸ Κράτος ἔνθα ἐξεδόθη.

2. Ἡ παράγραφος 1 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων διὰ τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν καὶ ἐξόδων καθορίζεται μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ αἴτησις πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 16 δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν τοῦ ἑτέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου εἴτε διὰ μιᾶς τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2.

2. Ἡ αἴτησις δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ κεκυρωμένου ἀντιγράφου τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως συγκεντροῦντος τοὺς ἀναγκαίους ὅρους διὰ τὴν γνησιότητα αὐτοῦ καὶ φέροντος τὴν σφραγῖδα τῆς ἐκδούσης Ἀρχῆς, ὡς καὶ τὴν βεβαίωσιν ὅτι ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος καὶ εἶναι ἐκτελεστὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους ἔνθα ἐξεδόθη.

3. Ἡ αἴτησις, ὁσάκις ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου, δέον νὰ συντάσσηται εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀρχῆς ἥτις καλεῖται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως. Ὁσάκις αὕτη ὑποβάλλεται διὰ μιᾶς τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 δέον νὰ συντάσσηται εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀρχῆς ἥτις καλεῖται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως ἢ νὰ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην. Τὸ κεκυρωμένον ἀντίγραφον καὶ ἡ βεβαίωσις περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2, δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεων. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν μεταφράσεων τούτων.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 16 γίνεται ἀνεξόδως καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ὁ ἀντίδικος. Τὰ ἔνδικα μέσα ἅτινα ἐπιτρέπονται ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους τῆς Ἀρχῆς ἥτις ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως δὲν δύνανται νὰ συνεπιφέρουν ἀναθεώρησιν τῆς οὐσίας τῆς ἀποφάσεως ἧς ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις.

2. Αἰτήσει τοῦ ζητήσαντος τὴν ἐκτέλεσιν, ἡ ἁρμοδία Ἀρχὴ ἐπιβαρύνει τὸν ἀντίδικον μὲ τὰ ἔξοδα, ἅτινα προέκυψαν διὰ τὰς μεταφράσεις τὰς ἀπαιτουμένας κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 17.

Εὐεργέτημα πενίας.

Ἄρθρον 19.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύουν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τοῦ ἑτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς καὶ οἱ ἡμεδαποί.

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ πιστοποιητικὸν ἀπορίας τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν παροχὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας δέον νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἔνθα ὁ αἰτῶν ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν.

2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχῃ τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς ἐκ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πιστοποιητικὸν ἀπορίας ἐκδιδόμενον εἴτε ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀρχῶν τῆς συνήθους αὐτοῦ διαμονῆς εἴτε ὑπὸ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ αἴτησις πρὸς παροχὴν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Μέρους δύναται νὰ διαβιβασθῇ ἐπιμελείᾳ Προξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους, οὗ ὁ αἰτῶν τυγχάνει ὑπήκοος.

Ἄρθρον 22.

1. Αἱ ἀρχαὶ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 20 δύνανται νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς τοῦ ἑτέρου ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους πᾶσαν πληροφορίαν ἀφορῶσαν εἰς τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν καὶ τοὺς πόρους τοῦ αἰτοῦντος.

2. Ἡ Ἀρχὴ ἥτις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας θὰ δύναται νὰ ἐλέγχῃ τὰ παρεχόμενα αὐτῇ στοιχεῖα καὶ νὰ ζητῇ συμπληρωματικὰς πληροφορίας. Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ παρέχουν ἀμοιβαίως τοιαύτας πληροφορίας ὁσάκις ζητοῦνται παρ' αὐτῶν.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θίγει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς προκυπτούσας ἀπὸ ἄλλας Συμφωνίας ἢ Συμβάσεις εἰς ἃς τὰ δύο Κράτη εἶναι ἢ θὰ εἶναι Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ αἵτινες ρυθμίζουν τὴν Δικαστικὴν συνδρομὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, συμπεριλαμβανομένων τῆς ἐγγυοδοσίας ἀλλοδαπῶν καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῇ τὸ ταχύτερον δυνατόν.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῇ εἰς ἰσχὺν τὴν ἑξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν διὰ γραπτῆς γνωστοποιήσεως πρὸς τὸ ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος. Ἡ καταγγελία καθίσταται ἐνεργὸς μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περὶ αὐτῆς γνωστοποιήσεως.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἥτις ἤθελε προκύψῃ μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ διακανονίζηται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ 6.12.65 εἰς δύο ἀντίτυπα εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τῶν δύο κειμένων παρεχόντων ἐξ ἴσου πίστιν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΧ. ΡΕΝΤΗΣ	LUDWIG STEINER

VERTRAG

Zwischen dem Königreich Griechenland und der Republik Ostereich öber die Rechtshilfe auf dem Gebiet des Zivil-und Handelsrechts.

Gemeinsame Bestimmungen für Zustellungs-und Rechtshilfeersuchen.

Artikel 1

Die Hohen Vertragschliessenden Teile sich auf dem Gebiet des Zivil-und Handelsrechts sowohl im Streitverfahren als auch im Ausserstreitverfahren gemass den Bestimmungen dieses Vertrages gegenseitig Rechtshilfe leisten. Diese Bestimmungen sind ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der Personen anzuwenden, an die eine Zustellung durchgeführt werden soll oder deren Vernehmung den Gegenstand eines Rechtshilfeersuchens bildet.

Artikel 2

(1). Die Zustellungs und Rechthilfeersuchen sind im Schriftverkehr zwischen den Justizministerien der Hohen Vertragschliessenden Teile zu übermitteln. Jedem der Hohen Vertragschliessenden Teile steht es jedoch frei, sich für diese Übermittlung des diplomatischen Weges zu bedienen.

(2). Die in Erledigung der Zustellungs-und Rechtshilfeersuchen errichteten Schriftstücke sind dem ersuchenden Staat auf dem Wege zu übermitteln, auf dem der ersuchte Staat befasst worden ist.

Artikel 3

Ist die ersuchte Behörde nicht zuständig, so hat sie das Zustellungs oder Rechtshilfersuchen an die zuständige Behörde abzutreten. Sie hat hievon die ersuchende Behörde auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege zu verständigen.

Artikel 4

(1). Die Erledigung eines Zustellungs-oder Rechtshilfeersuchens kann nur abgelehnt werden, wenn sie nach Auffassung des ersuchten Staates geeignet scheint, seine Hoheitsrechte, seine Sicherheit oder seine öffentliche Ondnung zu verletzen.

(2). Der ersuchende Staat ist von der Ablehnung und den Ablehnungsgründen auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege zu verständigen.

Zustellungen

Artikel 5.

Die Ersuchen um Zustellung gerichtlicher oder aussergerichtliche Schriftstücke haben die Behörde, von der das Schriftstück ausgeht, den Namen und die Stellung der Parteien, die Anschrift des Empfängers und die Art des Schriftstückes anzugeben.

Artikel 6.

(1). Ist das zuzustellende Schriftstück entweder in der Sprache des ersuchten Staates verfasst oder mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen, so ist die Zustellung nach den von der Gesetzgebung des ersuchten Staates für gleichartige Zustellungen bestehenden Vorshriften zu bewirken.

(2) Ist das zuzustellende Schriftstück weder in der Sprache des ersuchten Staates verfasst noch mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen, so kann sich die ersuchte Behörde darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Scriftstückes an den Empfänger, sofern er zur Annahme bereit ist, zu bewirken.

(3) Auf Wunsch des ersuchenden Staates ist die Zustellung nach anderen als den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates vorgesehenen Vorschriften zu bewirken, sofern dies der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(4) Die Richtigkeit der in Absatz 1 angeführten Übersetzung muss entweder von einem diplomatischen oden konsularischen Vertreter des ersuchenden Staates oder von einem beeideten Übersetzer eines der beiden vertragschliessenden Staaten bestätigt sein.

Artikel 7.

(1) Der Nachweis der Zustellung wird entweder durch ein ordnungsgemäss datiertes und vom Empfänger oder, wenn Zustellung zu eigenen Handen nicht begehrt ist, von einer anderen Person, welcher das Schriftstück übergeben worden ist, und von demjenigen, der die Zustellung bewirkt hat, unterschriebenes Empfangsbekenntnis oder durch eine von der ersuchten Behörde ausgestellte Bestatigung erbracnt, aus der die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung hervorzugehen hat. Das Empfangsbekenntnis oder die Besttäigung hat die Angaben zu enthalten, die erforderlich sind um festzustellen, welches Schriftstück zugestellt wurde.

(2) Wird das zuzustellende Schriftstück oder seine Übersetzung in zweifacher Ausfertigung übersendet, so ist auf Wunsch des ersuchenden Staates das Empfangsbekenntnis oder die Bestätigung auf die zweite Ausfertigung zu setzen oder daran zu heften.

Artikel 8.

Aus Anlass der Erledigung von Zustellungsersuchen ist vom ersuchenden Staat kein Kostenersatz zu begehren.

Artikel 9.

Jeder der Hohen Vertragschliessenden Teile kann die Zustellung gerichtlicher oder aussergerichtlicher Schriftstücke an seine eigenen Staatsangehörigen auf dem Gebiet des anderen Hohen Vertragschliessenden Teiles durch Vermittlung seiner diplomatischen oder konsularischen Vertreter bewirken, die jedoch zu diesem Zweck keinen Zwang anwenden durfen.

Rechtshilfeersuchen

Artikel 10.

(1) Die Rechtshilfeersuchen haben die Behörde, von der sie ausgehen sowie den Namen und die Stellung der Parteien anzuführen. Darüber hinaus haben sie die Prozesshandlung oder andere gerichtliche Handlung, um deren Vornahme ersucht wird, genau zu bezeichnen.

(2) Die Rechtshilfeersuchen müssen mit dem Siegel der Behörde, von der sie ausgehen, versehen sein ; die Einhaltung weiterer Former-fordernisse ist nicht erforderlich.

Artikel 11.

Die Rechtshilfeersuchen und alle ihnen angeschlossenen Schriftstücke sind mit Übersetzungen in die Sprache des ersuchten Staates zu versehen. Diese Übersetzungen haben den Erfordernissen des Artikels 6 Absatz 4 zu entsprechen.

Artikel 12.

(1) Die Rechtshilfeersuchen sind nach den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates fur gleichartige Prozesshandlungen oder andere gerichtliche Handlungen bestehenden Vorschriften zu erledigen.

(2) Auf Wunsch der ersuchenden Behörde ist das Rechtshilfeersuchen nach anderen Vorschriften als den in der Gesetzgebung des ersuchten Staates vorgesehenen zu erledigen, sofern dies der Gesetzgebung des ersuchten Staates nicht zuwiderläuft.

(3) Die ersuchte Behörde ist verhalten, das Rechtshilfeersuchen möglichst bald der Erledigung zuzuführen.

(4) Die Behörde, von der das Rechtshilfeersuchen ausgeht, ist auf ihren Wunsch zeitgerecht und auf dem in Artikel 2 vorgesehenen Wege von Ort und Zeit der Erledigung des Rechtshilfeersuchens zu verständigen, damit die Parteien gegebenenfalls in der Lage sind, dabei anwesend zu sein oder sich dabei vertreten zu lassen.

Artikel 13.

Aus Anlass der Erledigung von Rechtshilfeersuchen ist vom ersuchenden Staat ausser dem Ersatz von Vergutungen, die Sachverständigen bezahlt worden sind, kein Kostenersatz zu begehren.

Artikel 14.

Die diplomatischen oder konsularischen Vertreter jedes der Hohen Vertragachliessenden Teile können Rechtshilfeersuchen erledigen, die von den Behörden ihres Staates ausgehen und die Vernehmung ihrer eigenen Staatsangehörigen betreffen. Sieht das Recht ihres Staates dies vor, so konnen die diplomatischen oder konsularischen Vertreter auch die Leistung des Eides durch ihre Staatsangehörigen entgegennehmen- Die diplomatischen oder konsularischen Vertreter durfen jedoch zu den gennanten Zweücken keinen Zwang anwenden.

Sieherheitsleistung für die Prozesskosten

Artikel 15.

(1). Die Staatsangehörigen des einen Hohen Vertragschliessenden Teiles, die ihren Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt auf dem Gebiet eines der beiden Staaten haben, sind, wenn sie vor den Gerichten des anderen Hohen Vertragschliessenden Teiles als Kläger oder Intervenienten auftreten, von jeder Sicherheitsleistung oder Hinterlegung, unter welcher Benennung auch immer, befreit, die ihnen wegen ihrer Eigenschaft als Ausländer oder deswegen, weil sie im Staate des befassten Gerichts keinen Wohnsitz oder Aufenthalt haben, auferlegt werden könnte.

(2). Der vorhergehende Absatz ist auch auf juristische Personen und Handelsgesellschaften anzuwenden die nach der Gesetzgebung eines der Hohen Vertragschliessenden Teile errichtet worden sind und auf dem Gebiet eines von ihnen ihren Sitz haben.

(3). Hinsichtlich jedes anderen Erlages, der von den in diesem Artikel bezeichneten Klägern oden Intervenienten verlangt werden könnte, sind diese den Inländern gleichgestellt.

Artikel 16.

(1). Ist ein Kläger oder Intervenient von der Sicherheitsleistung oder Hinterlegung oder von einem Erlag auf Grund entweder des Artikels 15 dieses Vertrages oder der Gesetzgebung des Staates des befassten Gerichts befreit gewesen, so ist die Vollstreckung einer Entscheidung, mit der er in die Prozesskosten verurteilt worden ist ,auf dem Gebiet des anderen Staates zu bewilligen, vorausgesetzt, dass die Entscheidung in dem Staat, in dem sie gefällt worden ist, rechtskräftig und vollstreckbar geworden ist.

(2). Der vorhergehende Absatz ist auch auf Entscheidungen anzuwenden, wodurch die Höhe der Prozesskosten später festgesetzt wird.

Artikel 17.

(1). Der Antrag zum Zweck der Vollstreckung einer Entscheidung im Sinne des Artikels 16 kann entweder unmittelbar von der Partei, die sich auf diese Entscheidung beruft, oder auf einem der in Artikel 2 vorgesehenen Wege bei der zuständigen Behörde des anderen Hohen Vertragschliessenden Teiles eingebracht werden.

(2). Dem SAntrag muss eine Ausfertigung des Spruches der Entscheidung, welche die für ihre Echtheit erforderlichen Voraussetzungen erfüllt und mit dem Siegel der Behörde, die sie erlassen hat, versehen ist, sowie eine Bestätigung angeschlossen sein, nach der die Entscheidung in dem Staat, in dem sie erlassen worden ist, rechtskäftig und vollstreckbar geworden ist.

(3) Wird der Antrag unmittelbar von der Partei, die sich auf die Entscheidung beruft, eingebracht, so muss er in der Sprache der zu bafassenden Behörde verfasst sein; wird er auf einem der in Artikel 2 vorgesehenen Wege eingebracht, so muss er entweder in der Sprache der zu befassenden Behörde verfasst oder mit einer Übersetzung in diese Sprache versehen sein. Die Ausfertigung und die Bestätigung, die in Absatz 2 bezeichnet sind, müssen in jedem Fall mit solchen Übersetzungen versehen sein. Artikel 6 Absatz 4 ist auf diese Übersetzungen anzuwenden.

Artikel 18.

(1) Die Vollstreckung auf Grund der in Artikel 16 bezeichneten Entscheidungen wird kostenfrei und ohne Anhörung der Gegenpartei bewilligt. Die von der Gesetzgebung des Staates der befassten Behorde allenfalls zugelassenen Rechtsmittel dürfen nicht zu einer inhaltlichen Überprüfung der Entscheidung, deren Vollstreckung begehrt wird, führen.

(2) Auf Antrag desjenigen, der die Bewilligung der Vollstreckung beantragt hat, hat die zuständige Behürde der Gegenpartei die Kosten aufzuerlegen, die durch die gemäss Artikel 17 Absatz 3 erforderlichen Übersetzungen entstanden sind.

Armenrecht

Artikel 19.

Den Staatsangehörigen jedes der Hohen Vertragschliessenden Teile ist vor den Gerichten des anderen Hohen Vertragschliessenden Teiles das Armenrecht wie Inländern zu gewähren.

Artikel 20.

(1) Des zum Zweck der Bewilligung des Armenrechts verlangte Armenrechtszeugnis ist von den zuständigen Behorden des vertragschliessenden Staates auszustellen, in dem der Antragsteller seinen gewöhnlichen Aufenthalt hat.

(2) Hat der Antragsteller seinen gewöhnlichen Aufenthalt nicht auf dem Gebiet eines der beiden vertragschliessenden Staaten, so kann er ein entweder von den zuständigen Behörden seines gewöhnlichen Aufenthalts oder von der konsularischen Behörde des Staates, dem er angehört, ausgestelltes Armenrechtszeugnis vorlegen.

Artikel 21.

Der Antrag auf Bewilligung des Armenrechts vor einem Gericht des anderen vertragschliessenden Staates kann durch Vermittlung einer konsularischen Behörde des Hohen Vertragschliessenden Teiles, dessen Staatsangehöriger der Antragsteller ist, eingebracht werden.

Artikel 22.

(1) Die in Artikel 20 bezeichneten Behörden der Hohen Vertragschliessenden Teile konnen die zuständigen Behörden des anderen Höhen Vertragschliessenden Teiles um jede Auskunft ersuchen, die sich auf Vermögen und Einkommen des Antragstellers bezieht.

(2) Die Behörde, die über die Bewilligung des Armenrechts zu entscheiden hat, kann die Richtigkeit der ihr gemachten Angaben uberprüfen und zusätzliche Auskünfte einholen. Die zuständigen Behörden der Hohen

Vertragschliessenden Teile haben sich gegenseitig solche Auskünfte zu erteilen, wenn die darum ersucht werden.

Schlussbestimmungen

Artikel 23.

Dieser Vertrag berührt nicht die Verpflichtungen aus anderen Abkommen oder Vereinbarungen, denen die beiden Staaten angehören oder angehören werden und welche die Rechtshilfe auf dem Gebiet des Zivil-und Handelsrechts einschliesslich der Sicherheitsleistung fur die Prozesskosten und des Armenrechts regeln.

Artikel 24.

(1) Dieser Vertrag ist zu ratifizieren. Der Austausch der Ratifikationsurkunden hat so bald wie möglich in Wien stattzufinden.

(2) Der Vertrag tritt am sechzigsten Tage nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Artikel 25.

Jeder der Hohen Vertragschliessenden Teile kann diesen Vertrag durch schriftliche, an den anderen Hohen Vertragschliessenden Teil zu richtende Notifikation aufkündigen, Die Aufkündigung wird ein Jahr nach dem Zeitpunkt, an dem sie notifiziert worden ist, wirksam.

Artikel 26.

Jede Streitigkeit hinsichtlich der Auslegung oder der Anwendung des vorliegenden Vertrages, die zwischen den Hohen Vertragschliessenden Teilen entstehen konnte, ist auf diplomatischen Wege beizulegen.

Geschehen zu Athen, am 6-12-1965 in zweifacher Ausfertigung in griechischer und deuscher Sprache wobei beide Texte gleichermassen authentisch sind.

Für das Königreich Griechenland	Für die Republik Österreich
THEOCHARIS RENDIS	LUDWIG STEIENR

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 153

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251)1960 Β.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (Φ.Ε.Κ. 55Α).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α. Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 6 τοῦ Α. Ν. 428)37 «περὶ τῆς ἐν τῷ Β. Ν. ἐκπαιδεύσεως» (ΦΕΚ 15Α).

β. Τὸ ἄρθρον 145 τοῦ Κωδ. Ν. 794)48 «περὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (ΦΕΚ 357Α)49).

γ. Τὸ ἄρθρον 16 (παρ. 1δ) Ν. Δ. 58\1968 «περὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης κλπ.» (ΦΕΚ 295Α).

δ. Ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου (Πρακτικὸν ὑπ' ἀριθ. 29\2.11.1968\).

ε. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 834)1968 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 251\1960 Β.Δ. «περὶ Ὀργανισμοῦ Σχολῆς Ἐπικούρων Ἀξιωματικῶν Β. Ν.» (ΦΕΚ 55Α), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Β. Δ. 202)61 (ΦΕΚ 59Α), τροποποιούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀκολούθου:

«Εἰς τοὺς οὕτω ἐπιλεγομένους, μετὰ ἐπιτυχῆ ἐκπαίδευσιν καὶ ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἑκάστου προσόντων, ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς τοῦ Ἐπικούρου Σημαιοφόρου Μαχίμου, Τεχνικοῦ, Οἰκονομικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Φαρμακοποιοῦ, Χημικοῦ, Διδασκάλου, Ἀναλυτοῦ Συστημάτων καὶ Προγραμματιστοῦ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν».

2. Μετὰ τὴν περίπτωσιν ζ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. προστίθενται περιπτώσεις η, θ καὶ ι ὡς ἀκολούθως:

«η. Διδάσκαλοι: Πτυχίον Παιδαγωγικῆς ἢ Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι.

θ. Ἀναλυταὶ Συστημάτων: Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι, εἰδικὸν πτυχίον Ἀναλυτοῦ Συστημάτων.

ι. Προγραμματισταὶ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν: Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰδικὸν Πτυχίον Προγραμματιστοῦ Ἠλεκτρονικῶν Συστημάτων.

Τὰ εἰδικὰ πτυχία τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων θ καὶ ι ἀποκτῶνται ὑπὸ τῶν ἐπιλεγομένων μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῆς Ὑπηρεσίας, μεθ' ὃ ἄρχεται ἡ φοίτησις εἰς ΣΕΑ.».

3. Μετὰ τὴν περίπτωσιν ιδ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ., προστίθενται περιπτώσεις ιε, ιστ καὶ ιζ ὡς ἀκολούθως:

«ιε. Τάξις Διδασκάλων
ιστ. Τάξις Ἀναλυτῶν Συστημάτων
ιζ. Τάξις Προγραμματιστῶν Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. τροποποιουμένη, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Μετὰ τὸ πέρας τῆς κοινῆς ἀρχικῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ ἐπιτυχῶς ἀποφοιτῶντες μαθηταὶ τῶν τάξεων Τεχνικοῦ, Φαρμακευτικοῦ, Ὑγειονομικοῦ, Χημικοῦ, Διδασκαλικοῦ, καὶ τῶν Εἰδικοτήτων Ἀναλυτοῦ Συστημάτων καὶ Προγραμματισμοῦ Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν (περιπτ. ε, στ, ζ, ιδ, ιγ, ιδ, ιε, ιστ καὶ ιζ), ὀνομάζονται Ἐπίκουροι Σημαιοφόροι τοῦ ἀντιστοίχου Κλάδου καὶ εἰδικεύσεως εἰς ἣν ἀνήκουν, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἐξακολουθοῦσι διανύοντες ἰδίαν ἐκπαίδευσιν κατὰ τάξιν, ἐξ ἧς, μετὰ ἐπιτυχῆ ἀποφοίτησιν ὀνομάζονται καὶ οὗτοι Ἐπίκουροι Σημαιοφόροι τοῦ Κλάδου καὶ τῆς εἰδικεύσεως αὐτῶν εἰς ἣν ἀνήκουσιν».

5. Ἡ διάρκεια φοιτήσεως εἰς τὰς οἰκείας Σχολὰς πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικοῦ πτυχίου διὰ μὲν τοὺς Ἀναλυτὰς Συστημάτων εἶναι 8 περίπου μηνῶν διὰ δὲ τοὺς Προγραμματιστὰς Ἠλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν εἶναι 4 μηνῶν περίπου.

6. Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐκ τῶν ἄνω Σχολῶν ἀποφοιτώντων εἶναι αἱ ὁριζόμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 154

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις: 1) Τοῦ ἄρθρου 255 τοῦ Ν. Δ. 3365)1955 «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς

Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», 2) τοῦ Ν.Δ. 4426)1964 «περὶ συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως» καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 38)1969 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 23 (Κεφάλαιον ΙΑ΄.) τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 25.10)13.11.1958 Β. Δ)τος κυρωθέντος Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Χωροφυλακῆς ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 142)1961 Β. Δ)τος (Α—36) καὶ τὸ ἄρθρον 24 (Κεφάλαιον ΙΒ΄) τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 191)1968 Β. Δ)τος (Α—58), ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

1. Ἅπαντες οἱ ἀτομικοὶ φάκελλοι (Γενικοὶ καὶ Εἰδικοὶ) τῶν ὁπωσδήποτε ἐξερχομένων τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, Ὑπαξιωματικῶν, Χωροφυλάκων καὶ Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἢ ἐκποιοῦνται κατόπιν κοπῆς ἢ πολτοποιήσεως. Ἡ ὡς ἄνω καταστροφὴ γίνεται παρουσίᾳ τριμελοῦς ἐξ Ἀξιωματικῶν Ἐπιτροπῆς μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξόδου των, ἐξαιρέσει τῶν φακέλλων τῶν ἀπολυομένων δυνάμει ἀποφάσεως Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἢ διὰ λόγους ὑγείας, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ φυλάσσωνται εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον μόνα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀπόλυσίν των στοιχεῖα ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς των, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας θὰ καταστρέφωνται ἢ θὰ ἐκποιῶνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Ἐπὶ δεκαετίαν ὡσαύτως φυλάσσονται καὶ οἱ φάκελλοι τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων (συντάξεις, ἐπιδόματα κλπ.) ἀπὸ Ἀνωτέρας Διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ ἄνω.

2. Ἡ καταστροφὴ τῶν περὶ ὧν πρόκειται φακέλλων θὰ ἐνεργῆται μετὰ προηγουμένην ἀντιπαραβολὴν καὶ διαπίστωσιν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἀξιωματικοῦ τῶν τηρουσῶν τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια τῶν ἀνδρῶν, Ὑπηρεσιῶν, ὅτι ἅπασαι αἱ ἐκ τῶν ἀτομικῶν φακέλλων προκύπτουσαι μεταβολαὶ ἔχουσι καταχωρηθῆ εἰς ταῦτα, ἄλλως ὀφείλει οὗτος πρὸ πάσης καταστροφῆς νὰ καταχωρῇ τὰς ἐλλειπούσας μεταβολάς, ὥστε μετὰ ταῦτα νὰ ὑφίστανται ἅπαντα τὰ ἀφορῶντα τὸν ἀπολυόμενον πληροφοριακὰ στοιχεῖα εἰς τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια.

3. Καταστροφὴ καὶ ἐκκαθάρισις τῶν ἤδη ἐν τοῖς ἐφεδρικοῖς ἀρχείοις φυλασσομένων φακέλλων θέλει πραγματοποιηθῆ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης διὰ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς παρ' ᾗ φυλάσσονται οὗτοι Ὑπηρεσίας.

Οἱ φάκελλοι τῶν συνταξιοδοτηθέντων ἀνδρῶν θὰ καταστραφῶσιν ἀφοῦ προηγουμένως καταχωρισθῶσιν ἅπασαι αἱ ὡς ἄνω μεταβολαὶ εἰς τὰ ἀτομικὰ αὐτῶν βιβλιάρια, μὴ ὑφισταμένων δὲ τοιούτων, εἰς τὰ ἀντίστοιχα Φύλλα Μητρώου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΝΑΓ. ΤΣΕΒΕΛΕΚΟΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 155

Περὶ συστάσεως Κοινοτικῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων ἀντὶ ἑτέρων καταργουμένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 414)1962 Β.Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 870)1960 Β. Δ)τος «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων». 2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4572)1966 «περὶ ἀντιμετωπίσεως ἀναγκῶν τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας». 3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 65)1967 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Α. Ν. 4)1967 καὶ 19)1967 «περὶ ἀποκαταστάσεως εὐρυθμίας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.». 4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 50324)991)7.7.1967 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν «περὶ διατηρήσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων, ὡς καὶ καταργήσεως ἑτέρων». 5) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 35)1969 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦνται τὰ Κοινοτικὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα:

α) Ἁγιάσματος Νομοῦ Καβάλας (ἐπιβλέπον Ταχ. Γραφεῖον Χρυσουπόλεως).

β) Λογγοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος (ἐπιβλέπον Ταχ. Γραφεῖον Ἀταλάντης).

Ἀντ' αὐτῶν δὲ συνιστῶνται ἀντιστοίχως Κοινοτικὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα:

α) Εἰς τὸν οἰκισμὸν «Κόττα» τῆς Κοινότητος Τρικερίου Νομοῦ Μαγνησίας (ἐπιβλέπον Ταχ. Γραφεῖον Τρικερίου).

β) Εἰς τὴν Κοινότητα Κακοπλευρίου Νομοῦ Τρικάλων (ἐπιβλέπον Ταχ. Γραφεῖον Καλαμπάκας).

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν Ὑπουργούς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ **ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ**

(5)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 24)15.2.1969 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α΄) εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη, ἐν περιλήψει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 106 Βασ. Διάταγμα «περὶ ἐξετάσεως τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν εἰδικοτήτων ἐδάφους τῆς Βασ. Ἀεροπορίας», ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι διορθώσεις ἡμαρτημένων:

Ἐν σελίδι 252, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «ὑποχρεοῦσαι» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ὑποχωροῦσαι».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ δεκάτῳ τρίτῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «φιλαρίσις» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «φιλαρίασις».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ εἰκοστῷ δευτέρῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «χρόνος» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «χρόνιος».

Ἐν τῇ σελίδι 253, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ δευτέρῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «σιαλογάνων» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «σιελογόνων».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ εἰκοστῷ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «συμπτικῆς» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «τυμπανικῆς».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ τριακοστῷ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «μικρὰ» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «μικτά».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στίχῳ ἐνάτῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «λάρρυγος» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «λάρυγγος».

Ἐν τῇ σελίδι 254, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ δευτέρῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «ἐπιδεικτικὰ» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἐπιδεκτικά».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ δεκάτῳ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «περιωρισμένοι» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «περιωρισμέναι».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ τριακοστῷ δευτέρῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «σπονδυλαρθρῖτις» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «σπονδυλαρθρῖτις».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ πρώτῳ (ἐκ τῶν κάτω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «ἐπιδεικτικὴ» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «ἐπιδεκτικὴ».

Ἐν τῇ σελίδι 255, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ τρίτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «(BYLLOSA»), διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «(BULLOSA)».

Ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι, στήλῃ δευτέρᾳ, στίχῳ πέμπτῳ (ἐκ τῶν ἄνω) ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «Ἀκροδεθματῖτις» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «Ἀκροδερματῖτις».

Ἐν τῇ σελίδι 257, στήλῃ πρώτῃ, στίχῳ τετάρτῳ (ἐκ τῶν ἄνω), ἡ ἐσφαλμένως ἀναγραφεῖσα λέξις «μυελίτιδων» διορθοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν «μυελιτίδων».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Ἀμύνης—Ἀρχηγ. Ἀεροπορίας)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ